

/:Eu teñ'un can do paleiro
que de noit'anda ceibado:/
/:ten coidado, Maruxiña,
Maruxiña, ten coidado:/

/:As mociñas que hai agora
non saben lava-la roupa:/
saben pasea-los mozos
dunha parte para outra.

Pola mar abaixo vai
unha troita de pé,
corre que te corre, vai,
/:quen a pudera coller:/
quen a pudera levar
pola mar abaixo vai
unha troita no mar.

Se quieres que yo te diga
la pura de la verdá:
mucho tienes de bonita
pero más de falsedá.

Pola mar abaixo vai
unha troita de pé,
corre que te corre, vai,
/:quen a pudera coller:/
quen a pudera levar
polo mar abaixo vai
unha troita no mar.

/:Tengo lo que tu no tienes:/
/:un reló que da la i-hora
y un molino que muele:/

De los tres colores, madre,
la morena es la mejor,
/:la blanca la lleva el aire,
la encarnada el amor:/

Pola mar abaixo vai
unha troita de pé,
corre que te corre, vai,
quen a pudera coller.

Por amor de Dios che pido
que teña-los ollos quietos,
que podemos ser amigos
a mais non ser descubertos.

Pola mar abaixo vai
unha troita de pé,
corre que te corre, vai,
/:quen a pudera coller (x3):/
pola mar abaixo vai
unha troita de pé.

/:O bribón do merlo macho
¡donde foi face-lo niño!/
na horta do señor cura,
no mais alto ramalliño.

Pola mar abaixo vai
unha troita de pé,
corre que te corre, vai,
quen a pudera coller.

/:O muíño da Baldoña
bota silvas darredor:/
as mozas que van alí
todas perden a color.

Pola mar abaixo vai
unha troita de pé,
corre que te corre, vai,
quen a pudera coller.

As mociñas de Boado
velas acolá che van,
levan o saltar da pegha
mai-lo andar do can.

Pola mar abaixo vai
unha troita de pé,
corre que te corre, vai,
quen a pudera coller.

As mociñas de Boado
cando van xuntas prá misa,
entran pola porta ghrande
parece a flor de Ghalicia.

Pola mar abaixo vai
unha troita de pé,
corre que te corre, vai,
quen a pudera coller.